

tilskud til Arbejdsløshedskasserne, der kommer til Udbetaling i det nævnte Finansaar, udbad man sig under 18. August f. A. fra Arbejdsdirektøren en Redegørelse med Hensyn til de Linier, der følges ved Fastsættelse af Medlemsbidrag til Arbejdsløshedskasserne, jfr. vedlagte Afskrift af Skrivelse herfra af 18. August 1936. Paa denne Foranledning udarbejdede Arbejdsdirektoratet den med Bilag i Afskrift vedlagte Redegørelse af 25. August s. A., til hvilken jeg tillader mig at henvise.

Det fremgaar af denne, at den samlede Formue i Arbejdsløshedskasserne pr. 31. Marts 1933 kun udgjorde ca. 10 Mill. Kr. eller 29 Kr. pr. Medlem, og at Arbejdsløshedskassernes Formue pr. 31. Marts 1936 var støget til ca. 80 Mill. Kr., svarende til ca. 196 Kr. pr. Medlem. Det er saaledes lykkedes Kasserne igennem en meget kort Aarrække at tilvejebringe en særdeles væsentlig Reserve, og man kunde ved en umiddelbar Betragtning af disse Formuebeløb faa det Indtryk, at Kasserens Medlemsbidrag i Aarene 1933—36 inkl. maa have ligget betydeligt over det Medlemsbidrag, der i Forbindelse med Tilskuddet fra det offentlige maatte udkræves for at tilvejebringe Balance imellem Indtægt og Udgift, og at det vil være unødvendigt fremtidig at fastholde et Medlemsbidrag af samme Størrelse som hidtil.

Naar Kasserne imidlertid i de seneste Aar har været i Stand til at opspare en saa betydelig Formue, er Grunden hertil ikke alene at søge i Størrelsen af de faktiske Medlemsbidrag, men ogsaa i følgende Forhold. Ved Krisens Indtræden i 1931 og særlig under den ganske abnorme Arbejdsløshed i 1932 var Kasserne ikke i Besiddelse af en Formue af en saadan Størrelse, at Kasserne selv ved Opbrug af denne og ved de tidligere fastsatte Medlemsbidrag i Forbindelse med de efter den dagældende Lovgivning fastsatte Tilskud fra det offentlige kunde skaffe de fornødne Midler til Opfyldelse af deres vedtægtsmæssige Forpligtelser. For i det enkelte Regnskabsaar at tilvejebringe de fornødne Midler til Udbetaling var Kasserne nødt til at opkræve ekstra Medlemsbidrag af et saadant Omfang, at Merudgiften ved de forøgede Understøttelsesbeløb kunde dækkes alene herved, idet Kasserne, som Følge af, at det offentlige Tilskud udbetales bagud, ikke i det løbende Regnskabsaar kunde regne med en Forøgelse af Statstilskuddet.

I Regnskabsaaret 1933—34 blev Forholdet da det, at Kasserne fik udbetalt Statstilskud i Forhold til det saaledes forhøjede Medlemsbidrag for 1932—33, hvortil kom, at Tilskuddet som Følge af de nye Tilskudsregler i Arbejdsløshedsloven af 23. Juni 1932 blev yderligere forholdsvis forøget, og samtidig hermed var Kassernes Udgifter nedadgaende paa Grund af den begyndende Bedring i Erhvervslivet. Da Kasserne endvidere efter Henstilling fra Arbejdsdirektøren, jfr. Direktørens Redegørelse, saa vidt muligt bevarede de i 1931—33 fastsatte forhøjede Kontingenter for hurtigst muligt at tilvejebringe Reserver til Imødegaelse af fremtidige Kriser og, for visse Kassers Vedkommende, for at afbetale Gæld, der var paadraget under Krisen, blev Resultatet af disse sammenstødende Omstændigheder en meget pludselig og stærk Forøgelse af Kassernes Formue. Det maa ogsaa herved erindres, at Fortsættelseskasserne, der etableredes i Henhold til Arbejdsløshedsloven af 1932, i 1933—34 fik udbetalt Etableringstilskud til et Beløb af ca. 7 Mill. Kr., og at der i samme Aar blev udbetalt saavel Kommunitilskud i Henhold til Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 for Kassernes Regnskabsaar 1931—32 som fuldt Tilskud fra det offentlige (omfattende saavel Stats- som Kommunitilskud) i Henhold til Arbejdsløshedsloven af 1932 for Regnskabsaaret 1932—33. Paa den anden Side maa det fremhæves, at der, som i Direktørens Redegørelse anført, hos Kasserne er en — af Direktøren støttet — Bevægelse hen imod en Udvidelse af Kassernes Udbetalinger af Understøttelser inden for Forsikringens Rammer saavel i Henseende til Lempelse af Lovens Arbejdskrav, jfr. § 15, Stk. 4, som i Henseende til Dageantallet for Understøttelse og Understøttelsens Størrelse, hvilket dels fordrer øjeblikkeligt større Midler og dels nødvendiggør Reserver af forholdsvis større Omfang end tidligere, saafremt den udvidede Understøttelsesvirksomhed skal kunne fastholdes i kommende Kriser. Selv om Kasserne saaledes i Tiden efter 1933 har samlet en ret betydelig Formue, kan man formentlig derfor ikke fremtidig regne med en fortsat Stigning af Formuen i samme Omfang som hidtil, selv om Medlemsbidragene ikke nedsættes.

Da det maa anses for at være af stor Betydning for Statens og Kommunernes Økonomi, at Kasserne i Krisetider er i Stand til at klare deres Forpligtelser uden at stille Krav til det offentlige om ekstraordinære Tilskud eller Laan — paa Tidspunkter, hvor det ifølge Sagens Natur vilde være yderst ubejligt for det offentlige at imøde-